

mende besidder Dygtighed i praktisk Færdighed. Det kan kun betragtes som en Garanti for, at han besidder nogle Kundskaber.

Formanden: 1ste Landstingsmand for 11te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Styr: Jeg skal kun tillade mig at udtale, at den Dplysning, jeg gav om, at Afgangen i 5 Aar i Gennemsnit havde været 105 Lærere og Lærerinder tilhammen, var indhentet officielt hele Landet over, og det skulde være mærkeligt, om Afgangen var tiltaget saa meget stærkt i de saa Aar, der ere forløbne siden den Tid. Selv om vi nu sætte, at Afgangen er tiltaget til 150, hvad der næsten er utænkeligt, saa er Forholdet dog dette, at selv i de sidste Aar, hvor den ærede sidste Taler udtalte, at saa saa havde taget Eksamen, har der været 2 à 300, ja, endog over 300, der have bestaaet Eksamen. Det vil ses af et af det andet forlagte Lovforslags Bilag, der indeholder Dplysning om, hvor mange der have bestaaet. (Ufbrydelse). Ja, det var ogsaa Afgangen af Lærere og Lærerinder, der tilhammen var 105 om Aaret. Det er muligt, at Sammenhængen med de oplaaede Embeder, hvor der ingen Ansøgere var, har været den, at det har været Embeder, der vare saa lavt lønede, at ingen har villet søge dem.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Styr: Jeg skal tillade mig at foreslaa dette Lovforslag henvisst til det Udvalg, der er blevet nedsat til at behandle Forslag til Lov om Seminarier og Prøver for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Styr.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om forandret Affattelse af § 9 i Loven af 1ste April 1887

om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3275 ff.).

Sagenattes under Forhandling.

Breinholt: Ved Behandlingen af den Lov her i Tinget, hvortil det foreliggende Lovforslag skal knyttes som et Tillæg, havde jeg den maaste noget tvivlsomme Være og ganske sikkert den endnu mere tvivlsomme Fornøjelse at være Ordfører her. Efter den Sædvane, der ofte findes her i Tinget, kunde man maaste derfor vente, at jeg vilde indlede denne Forhandling om dette Forslag med et Par Ord, og naar jeg ogsaa tillader mig det, er det mere for at følge denne Tingets Sædvane, end fordi jeg egentlig føler nogen Tilhøjelighed dertil. Thi jeg skønner ikke rettere, end at der ikke vilde være synderlig tabt, om det, jeg har at sige til Lovforslaget, forblev usagt; til Gengæld skal jeg imidlertid ikke længe lægge Beslag paa ærede Medlemmers Opmærksomhed og Tid. Det foreliggende Lovforslag forekommer mig nemlig saa enkelt og saa let gennemskueligt og overskueligt, og det er desuden ledsaget af saa udførlige og saa indgaaende Bemærkninger, at der ikke er nogen tilstrækkelig Grund til fra min Side at komme med nogen yderligere Forklaring. Bemærkningerne til Forslaget indledes, som ganske naturligt er, med Betragtninger over Nyttedivirningen af Loven af 1ste April 1887 eller, som man kortere betegner den, Husdyrloven. Det er høist glædeligt, at disse Bemærkninger kunne udtale, at denne Lov har opfyldt de til den stillede Forventninger. Det er, tror jeg, paa et saa udviklet og i mange Henseender vanskeligt Omraade ret sjældent Tilfældet, at dette kan siges, og endnu mere sjældent er det, at det som her, hvad jeg tror, kan siges med Rette. Ikke mindst mærkeligt og sjældent er det, naar man mindes, at denne Lov af 1ste April 1887 ikke blot omhandlede og var en yderligere Udvikling af det gamle og velbekendte Middel til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme, nemlig Præmiesystemet eller, om man vil, Dyrskuesystemet, men tillige bevægede sig ind paa et helt nyt og da ukendt Felt, nemlig Foranstaltninger, der paa anden Maade sigte til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme. Et kort historisk Tilbageblik paa disse andre Foranstaltningers Fremkomst og paa Landstingets Stilling dertil turde maaste derfor ikke ganske savne al Interesse.